

"Heydər Əliyev xilaskarımız, İlham Əliyev möhtəşəm zəfərimizin müəllifidir"

Müsaibimiz Milli Məclisin deputatı Cavanşir Paşazadədir

- Cavanşir müəllim, ömrün 70-ci ilinin zirvəsindən ötən illərə nəzər salanda keçdiyiniz həyat yolu necə görünür?

- Hər bir insanın həyatı onun mənsub olduğu xalqın həyatının bir parçasıdır. Mənim də həyat yolum bütövlükdə xalqımızın keçdiyi tarixi yolun müəyyən bir dövrünün kiçik epizodudur. Biz dünyaya da, həyata da, əsrlərboyu yaratdığımız sivilizasiyaya da bu kiçik epizodik pəncərədən baxaraq keçirik. Azərbaycan xalqının 70 illik mübarizə tarixi nədirsə, elə mənim də həyatım odur. Bir fərdin ayrılıqda həyatı onun mənsub olduğu xalqın həyatından, yaşam tərzindən, xalqın yaşadığı sevincdən, yaxud kədərdən kənarında mövcud deyil.

70 il bundan öncə Azərbaycanın dilbər guşələrindən biri olan Lənkəran rayonunda dünyaya gəldim. O zamanlar milli dövlətçilik tariximizin sovet mərhələsindən keçirdik. Hər tarixi dövrün özünəməxsusluğu olduğu kimi, sovet dövrü tariximizin də öz səciyyəvi xüsusiyyətləri var idi. Mən də elə həmin özünəməxsus mühihdə böyüdüm, tərbiyə aldım, məktəbli oldum, ali təhsil aldım və sairə. Digər həmyaşdlarımdan sadəcə iki fərqi var idi. Onlardan biri atamın İkinci Dünya müharibəsində iştirak edib qayıtması, digəri isə sovet dövrünün ateist baxışlarına baxmayaraq, bizim ailədə həmişə ruhani mühitin olması idi. Ancaq, əlbətdə ki, biz, bütövlükdə hamımız xalqımızın tarixi qədərini yaşasaq da, bununla belə hər bir fərdin də ayrıca həyatı olur. Hətta eyni ailədə, eyni ata-anadan dünyaya gələn qardaş-bacqların da özünün ayrıca taleyi olur. Bu mənada biz azərbaycanlılar hər nə qədər bir-birimizə bənzəsək də, elə bir o qədər də fərqliyik. Dinimiz bunu insanın faylımıxtar yaradılması ilə izah edir. Bu isə o deməkdir ki, hər bir insan özü öz taleyini seçməkdə, öz həyat hekayəsini yazmaqda muxtar hüquq və azadlıqlarına sahibdir və onu necə bacarsa, yaxud necə yazarsa, elə də yazır. 70 illik həyat təcrübəmdə də göldiyim qənaət budur ki, doğrudan da, hər bir insan əməlləri və fəaliyyəti ilə özünün qısa avtobiografik tarixçəsini yaradır. Ancaq, şübhəsiz ki, bunun hamısının üzərində bir ali iradənin də hökmü var. Elm bu məsələni bir qədər fərqli izah etsə də, fikrimcə, nəticədə hər iki baxış eyni məntiqə söykənir. Məsələn, sosiologiya fərdin formalaşmasını ətraf mühitlə, genetik keyfiyyətləri və doğulduğu coğrafiya ilə əlaqələndirir. Yəni izah edir ki, hər bir insan yaşadığı coğrafiya və ətraf mühitin məhsuludur. Şübhəsiz ki, bunu inkar etmək olmaz. Mən də qeyd etdiyim kimi, Lənkəranda, özünəməxsus ənənələri olan bir ailədə dünyaya gəldim və bundan çox məmnunam. Çünki həmin mühit mənə Azərbaycan xalqının layiqli bir fərdi kimi formalaşdırdı. Bu mənada özümü bəxtli götürmüş adam hesab edirəm.

- Çox maraqlı məqamlara toxunduğunuz, sovet dövrü ilə indiki müstəqillik dövrümüzü müqayisə edərkən qədər həyat təcrübəsinə maliksiniz. Hansı daha yaxşıdır?

- Hər cür müqayisə qüsurludur deyirlər və hər dövrün özünə xas yaxşı və pis cəhətləri ola bilər. Ona görə də, mənə, bu müqayisəni fərdi həyat baxışlarımızı nöqtəyi-nəzərdən deyil, ümummilli prizmadan qiymətləndirərkən, daha doğru cavab tapa bilərik. Bu məntiqə yanaşanda, əlbəttə, müstəqillik əvəzsiz nemətdir. Allaha şükürlər olsun ki, 1991-ci ildə Azərbaycan XX əsrdə ikinci dəfə öz müstəqilliyini əldə edə bildi. Bu gün hər bir azərbaycanlı müstəqilliyimizlə fəxr edir. Çünki bu dövrə tarixi nailiyyətlərə imza ata bilmişik. Ancaq sovet

dövrünün də təhsil, kənd təsərrüfatı, savadsızlığın kütləvi şəkildə aradan qaldırılması və digər istiqamətlərdə özünəməxsus uğurları var idi. Məsələn, bu gün müstəqillik dövründə istər neft sənayesi və onun istismarı, istərsə də kənd təsərrüfatı sahəsində əldə etdiyimiz bir sıra nailiyyətlərə görə sovet dövründə təsərrüfat işinin düzgün təşkil olunmasına borcluuyq.

- Yeri gəlmişkən, siz həm sovet, həm də müstəqillik dövründə böyük dövlət xadimi Heydər Əliyevin iş təcrübəsi ilə tanış olmaq, onun rəhbərlik etdiyi idarəetmə sisteminə işləmək şansına sahib olmusunuz. Bəs bu iki təcrübəni necə qiymətləndirirsiniz?

- Ulu Öndər Heydər Əliyev zaman və dövrün, eləcə də ideoloji sistemlərin və rejimlərin fəvqində duran tarixi şəxsiyyət və böyük dövlət adamı idi. Belə nadir şəxsiyyətlər üçün idarəetmənin hansı metod və üsullarla tətbiq edilməsindən asılı olmayaraq, nəticə millətin gələcəyinə yönəlmiş olur. Heydər Əliyev dövrü sovet Azərbaycandan ayrıca bir epoxasını təşkil edir. Bu dövr ölkəmizin inkişaf, tərəqqi, sənayeləşmə və ən əsası, milli özünüdərk dövrü kimi xarakterizə edilir. İstər Lənkəranda və bütövlükdə vətənimizin cənub bölgəsində, istərsə də şimalında, şərqində, yaxud qərbində, yəni Azərbaycanın hər yerində 1969-cu ildən sonra bir intibah dövrü başladı. Bu intibah xalqımıza rifah, zənginlik, milli özünə-inam və əzmkarlıq gətirdi. Həmin dövr Azərbaycanda kənd və xalq təsərrüfatının bütün sahələrinin, ölkəmizin sənayeləşməsinin inkişaf dövrü hesab oluna bilər. Heydər Əliyev Azərbaycanda birinci dəfə hakimiyyətə gəldikdən sonra gördüyü işlərlə bağlı çoxcildli kitablar yazılıb və yazılacaq da. Ancaq mənə elə gəlir ki, həmin illərdə, yəni sovet dövrü Azərbaycanına rəhbərlik etdiyi 14 il ərzində bir çox tarixi problemləri həll etdi ki, onlar mühüm strateji xarakter daşımaqla bu gün də xalqımıza xidmət edir və gələcəkdə də edəcək. Bunlardan biri milli dil və milli özünüdərk məsələsinin təmin edilməsidir ki, bu iki mühüm komponent vahid tam olmaqla kimliyimizin osasını təşkil edir və əsrlər boyu xalqımıza xidmət edəcək. 1978-ci ildə Azərbaycan dilinin rəsmi dil kimi Konstitusiyamıza daxil edilməsini və ziyalılarımızın, elm və incəsənət xadimlərimizin, yazıçı və şairlərimizin, kinorejissorlarımızın və bəstəkarlarımızın milli ruhda yaradıcılıqlarının himayə edilməsini nəzərdə tuturam. İlk baxışda bu sıralama bəlkə qısa görünür bilər. Ancaq onun altında Azərbaycan ədəbiyyatından, kino sənayesindən başlamış milli ziyalılarımızın yetişməsinə qədər, respublikamızın bütün Sovet İttifaqında tanındıqlarından başlamış, öz dövrünün aparıcı respublikalarından birinə çevrilməsinə qədər hər şey var.

Başqa bir mühüm məsələ isə Azərbaycanda üzümlüylüyün, şərabçılığın və pambıqçılığın inkişafı ilə bağlı SSRİ Nazirlər Sovetinin iki qərarını almağa nail olmasıdır. Ən vacib istiqamətlərdən ikisi isə Bakı, Sumqayıt, Mingəçevir və Şirvan şəhərlərinin sənaye mərkəzlərinə çevrilməsi və ölkəmizdə külli miqdarda maliyyə axınının cəlb edilməsidir. Həmin dövrdə mənim yaşayış və işlədiyim cənub bölgəsində çay sənayesində və subtropik bitkilərin becərilməsində tarixi nailiyyətlər əldə edilmişdir. Müstəqillik dövrü tariximizə gəldikdə isə əminliklə deyə bilərik ki, Ulu Öndər Heydər Əliyev bugünkü müasir, inkişaf edən, tarixi zəfər qazanan Azərbaycanın qurucusu və banisidir. Düşünürəm ki, müstəqillik tariximizin ilk illərindəki kaos, etnik və regional separatçılıq, torpaqlarımızın erməni qəsbkarları tərəfindən işğala məruz qalması, genofondumuzun məhv edilməsi cəhədləri hər bir azərbaycanlının yad-səhni ön kədərləri səhifələndirir. Böyük dövlət xadimi, dahi siyasətçi Heydər Əliyevin təcrübəsi, idarəetmə istedadı, qətiyyəti, uzaqgörənliyi, müdriikliyi olmasaydı, heç şübhəsiz ki, biz nə bugünkü güc və qüdrətimizə, nə də əldə etdiyimiz tarixi zəfərimizə gəlib çata bilərdik.

Sovet dövründə Heydər Əliyevin milli dövlətçiliyimizin inkişafı üçün etdiyi strateji istiqamətləri səciyyələndirdiyim kimi, müstəqillik dövrümüzün də bəzi xüsusi məqamlarını qeyd edim. Hər şeydən öncə Ümummilli Lider 1993-cü ilin iyun ayında yenidən qayıdı və dövlətdə olan ölkəmizi parçalanmaqdan, vətəndaş müharibəsindən, tənəzzüldən qurtarmağı bacardı. Bu, milli dövlətçiliyimizin ilkin xilas idi. Ancaq güc-bəla ilə xilas edilən, dağılmış ölkəni yenidən qurmaq, torpaqlarımızın daha çox itirilməsinin qarşısını almaq və dövləti, dövlətçiliyi bərpa etmək də olduqca çətin bir vəzifə idi. Mən təsadüfən dövlət və dövlətçilik demədim. Bunlar fərqli anlayışlar və fərqli strateji atributlardır. Əgər dövlət sırf institusional qurum olmaqla idarəetmə aparatıdırsa, dövlətçilik daha çox komponentli siyasi, ideoloji və mental komponentlərdən ibarət olan və dövlətin qoruyucusu, qurucusu qismində çıxış edən ənənələr və təcrübələr toplusudur. Yəni xalqın dövlət yaratmaq istedadı və təşkilatlanması hadisəsidir. Bunun üçüncü millət tərəfindən kütləvi şəkildə mənimsənilmiş və milli dövlət ətrafında səfərbər olmuş ideyalar və ideologiyaların məcmusu olmalıdır. Məsələ ondadır ki, həmin dövrdə cəmiyyətimizdə məhz çatışmayan da bu idi. Heydər Əliyev belə bir mürəkkəb şəraitdə azərbaycançılıq ideologiyasını, yaxud məfkurəsini milli və universal dəyərlər sistemi kimi milli dövlətçiliyimizin cazibə mərkəzinə qoymağı bacardı. Bu, müstəqillik dövrümüzün sonrakı bütün nailiyyətləri üçün mühüm funksional mənəvi alət kimi birliyimizi təmin edən əsas ideoloji vasitəyə çevrildi. Beləliklə də, müstəqil dövlətimizin bütün struktur vahidləri vahid sistem ətrafında funksional instituta çevrildilər. Yəni qısa, dövlətimiz sözün əsl mənasında, müstəqil dövlət oldu.

Bu qısa müqayisədən sonra sizin sualınızın cavabı bəlli olur. Aydın olur ki, hansı siyasi sistemdə, hansı ideoloji rejimdə ölkəyə rəhbərlik etməsindən asılı olmayaraq, Heydər Əliyev Azərbaycan dövlətçiliyinə və milli maraqlarımıza xidmət edib. Onun üçün bütün dövrlərdə və bütün hallarda idarəetmə aparatı xalqa xidmətə mexanizmi olub.

- Müstəqillik dövrümüzün ilk illərini necə xatırlayırsınız?

- Bu dövr xalqımızın da, mənim də yaddaşıma kaos, qarşıdurma, vətəndaş müharibəsi və ərazilərimizin işğalı dövrü kimi yazılıb. Heydər Əliyev isə bizi mübtələ edildiyimiz bu çətinliklərdən qurtaran böyük xilaskardır. Ən yeni siyasi tariximizin, yəni müstəqilliyimizin ilk illərinin qısa xarakteristikası bundan ibarətdir. Əlbəttə, bir azərbaycanlı kimi mən də həmin dövrün bütün məşəqqətlərini ailəmlə birlikdə yaşamalı olmuşam. Qıtlıq, müharibədəki acı məğlubiyyətlərimiz, dövlət institutlarımızın iflic vəziyyətdə olması, ədalət mühakiməsinin çatışmazlığı, cinayətkarlığın baş alıb gətməsi xalqımızın hər bir nümayəndəsi kimi, mənə də olduqca narahat edirdi. Yaxşı ki, bu vəziyyət çox uzun çəkmədi. Böyük dövlət xadimi Heydər Əliyevin cəmiyyətimizin sosial-siyasi sifarişi ilə 1993-cü ilin iyun ayının 3-də Bakıya gəlməsi və iyun ayının 15-də Milli Məclisə Sədr seçilməsi milli dövlətçilik tariximizdə dönüş nöqtəsi oldu. Bu tarix sözün əsl mənasında milli qurtuluşumuzla çevrildi. Yalnız bundan sonra xalqımızda sabaha inam, milli dövlətə etibar yarandı. Doğrudan da, çox keçmədən Heydər Əliyev ölkəmizdə tamamilə yeni demokratik siyasi sistem yarada bildi. 1993-cü il oktyabr ayının 3-də seçkilər keçirildi və Heydər Əliyev müstəqillik dövrümüzdə xalq tərəfindən demokratik yolla seçilən ilk prezident oldu. Düşünürəm ki, sırf hüquqi kontekstdə ikinci mühüm hadisə 1995-ci ildə müstəqil Azərbaycanın referendum vasitəsilə milli Konstitusiyasının qəbul edilməsi və Azərbaycanın yenə birbaşa seçkilərlə yeni ali qanunverici orqanının formalaşdırılması oldu. Çünki dövlətin ən əsas hüquqi siyasi sənədi onun

konstitusiyasıdır. O vaxta qədər biz hələ də Azərbaycanın sovet dövrü konstitusiyasından istifadə edirdik. İlk milli konstitusiyamızda dövlətimizin forması, tipi müəyyənləşdirildi, hakimiyyət bölgüsü təsbit edildi, demokratik hüquq və azadlıqların təmin olunması üçün konstitusion əsaslar yaradıldı. Yalnız bundan sonra milli dövlət quruculuğu prosesi uğurla davam etdirilməyə başlandı.

Hazırda gücü və qüdrəti ilə fəxr etdiyimiz Azərbaycan dövlətinin hüquqi, sosial fəlsəfi əsasları həmin konstitusiyanın qəbul edilməsi ilə yaradıldı. Məhz ona görə milli konstitusiyamızı Heydər Əliyevin şah əsərlərindən biri kimi səciyyələndirməkdə tamamilə haqlıyıq. Çünki tarix özü sübut etdi ki, bu ana hüquqi-siyasi sənəd və bu sənəddə öz əksini tapan Heydər Əliyev siyasi hüquqi baxışları və ideyaları bizə çox çətin zamanlarda məruz qaldığımız sınaqlardan keçirərək tarixi zəfərimizə qovuşdura bildi.

- Tarixi zəfərimizdən söz düşmüşkən, əldə etdiyimiz bu strateji uğuru nə ilə əlaqələndirərdiniz?

- Zəfərə gedən yolun hüquqi-siyasi və diplomatik strateji əsaslarının Heydər Əliyev tərəfindən müəyyənləşdirildiyini artıq vurğuladıq. Ancaq şübhəsiz ki, bu, məsələnin yalnız bir tərəfidir. Qələbəmizi təmin edən başqa bir mühüm strateji faktor isə Prezident İlham Əliyevin yeni global çağırışlar və strateji əsaslarda yenidən kombinasiya edərək davam etdirdiyi Heydər Əliyev dövlətçilik yolu oldu.

Hazırda biz sürət əsrində yaşayırıq. Bu, təkcə neqliyyat, müasir texnologiyalar, yeni informasiya resursları kontekstində deyil, həm də beynəlxalq münasibətlər sistemində də belədir. Yəni dünya bütün mənələrdə sürətlə dəyişir. Bu isə dəyişən dünya ilə ayaqlaşmaq üçün lazımı məqamda çevik və səmərəli qərarların qəbul olunmasını zəruri edir.

Dünyanın siyasi-iqtisadi və diplomatik nəbzini tutmaq istedad tələb edir. Bəxtimiz onda gətirib ki, bütün bunları bacaran və milli maraqlarımızın realizə edilməsi üçün qətiyyətli və çevik qərarlar qəbul etmək istedadına malik Prezidentimiz var. Əks təqdirdə indiki mürəkkəb dünyada nöinki itirdiyinizi qaytara, hətta əlinizdə olanı belə saxlaya bilməzsiniz. Biz Azərbaycan xalqı olaraq Müzəffər Ali Baş Komandanımızın rəhbərliyi altında itirdiyimiz ərazi bütövlüyümüzü bərpa edə bildik. Bu tarixi nailiyyətdir. Xalqımızın çoxəsrlik dövlətçilik tarixinə qızıl hərfərlə yazılacaq bir uğurdur. Vətən müharibəsi cəmi 44 gün davam etdi. Bu qısa dövr ərzində çoxsaylı ibrət dərsləri ilə dolu hadisələrə şahidlik etdik. Dostumuzun və düşmənimizin kim olduğunu daha yaxşı dərk etdik. Bəlli oldu ki, biz sadəcə erməni işğalçılarına qarşı savaşa qarşı tarixi zəfər əldə etməmişik. Biz qərbdə, cənubda, şimalda olan böyük güclərə qarşı savaşa qarşı tarixi qələbə əldə etmişik. Məsələyə bu kontekstdən baxıb təhlil etdikdə nəyə görə bu münəqişəni 30 il ərzində həll edə bilmədiyimizin cavabını anlamaq lazımdır ki, müstəqillik dövrü dövlətçilik tariximizin Heydər Əliyev və İlham Əliyev mərhələsi biri digərinin davamı olan vahid təməldir. Tarixi qələbəmizin gizli düsturu da elə buradadır. Yəni dövlət siyasətində ümummilli həmrəylik, xalqın rifahı, milli maraqların qorunması üçün milli enerjinin səfərbər edilməsi, dünya siyasətinin strateji əsaslarının dərk edilərək onun milli maraqlarımızla uzlaşdırılması və ən nəhayət, hərbi qüdrətimizin iqtisadi əsaslarının yaradılması, vətənpərvər və döyüş qabiliyyətli ordunun komplektləşdirilməsi və nəhayət, dövlət siyasətində ardıcılığın və məqsədyönlülüyün təmin edilməsi qələbəmizin əsasında dayanır.

Bütün bunları sözdə ifadə etmək nə qədər asandırsa, əməldə həyata keçirmək bir o qədər çətinidir. Azərbaycan isə Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi altında çətin olanı, bəlkə də ən çətin olanı bacardı.

- Doğrudur, ağır bir müharibəni qazandıq, amma itkilərimiz də ol-

du. Bu çətin günlərdə Birinci vitse-prezidentin və Heydər Əliyev Fondunun fəaliyyəti barədə nə deyə bilərsiniz?

- Heç bir müharibə itkisiz olmur. Üç mindən çox şəhid verdik, ancaq əvəzində əbədi olaraq vətən torpaqlarımızda qovuşduq. Mən bu xüsusda iki məsələyə diqqəti cəkmək istəyirdim. Bunlardan biri şəhid ailələrinə və qazilərimize göstərilən diqqət və qayğı, digəri isə müharibədən çıxmış bir ölkədə sosial rifahın müharibədən əvvəlki vəziyyətdə saxlanılmasıdır. İkinci Qarabağ savaşında Müzəffər Ali Baş Komandanımızın ən yaxın silahdaşı Birinci vitse-prezident Mehriban xanım Əliyeva oldu. Məhz onun diqqəti və qayğısı sayəsində müharibənin ilk günlərindən şəhid olan vətən övladlarımıza, yaralı əsgərlərimizə, qazilərimize xüsusi diqqət göstərilərək onların bütün maddi və mənəvi ehtiyacları qarşılandı. Xalqımız, ordumuz, əsgərimiz dövlətinin, eyni zamanda Heydər Əliyev Fondunun qayğısını hər an hiss etdi və bu hiss bizi qələbəyə daha da ruhlandırdı. 44 günlük müharibədə Azərbaycan Prezidentinin tvitlərini qürurla izlədiyimiz kimi, Mehriban xanım Əliyevanın işğaldan azad edilmiş torpaqlarımızdan öz telefonu ilə xalqımıza verdiyi müjdə reportajlarını da eyni həvə və qürurla izlədik. Bu, millətə dövlətin, xalqa liderin bütövləşməsi hadisəsi idi. Müharibədən dərhal sonra Mehriban xanım Əliyevanın rəhbərliyi altında Heydər Əliyev Fondu tərəfindən dini və tarixi abidələrimizin bərpa edilməsi isə, əslində, mənəvi yaramızın sarılması idi. Çünki 30 illik müharibə bizə təkcə maddi ziyan yox, həm də ağır mənəvi ziyan vurmuşdu. Xüsusən erməni vandallarının məscidlərimizi, müqəddəs ibadət yerlərimizi barbarcasına dağıtması dini hisslərimizin təhqir edilməsi idi. Ağdamda sadəcə divarları və minarələri qalan Cümə məscidimizə Mehriban xanım Əliyevanın Prezident İlham Əliyevlə birlikdə "Quranı-Kərim" hədiyyə etməsi hadisəsi Azərbaycan xalqının, mömin insanlarımızın yaddaşından heç vaxt silinməyəcək. Hazırda Heydər Əliyev Fondu tərəfindən bu işlər davam etdirilməkdədir.

- Sizcə, hazırda hansı tarixi mərhələdən keçirik və gözlədiyimiz sülhə nə qədər yaxındır?

- Azərbaycan xalqı olaraq ümid-sizlikdən ümidə, qıtlıqdan rifaha, hüquqsuzluqdan hüquqa, məğlubiyyətdən zəfərə doğru 30 illik uzun bir məsafə qət etdik. Bu yol, əslində, hər birimizin həyat yolunun bir parçasıdır. Qürurvericidir ki, yolumuzun sonu Ali Baş Komandan İlham Əliyevin və onun Müzəffər Ordusunun sayəsində tarixi qələbəmiz oldu. Düşünürəm ki, bundan böyük xoşbəxtlik təsəvvür etmək mümkün deyil. Keçdiyimiz tarixi mərhələ bəşər tarixinin ən mürəkkəb dövrlərindən biri kimi qiymətləndirilə bilər. Əgər başımızı qaldırıb dünyanın hərbi-strateji mənzərəsinə baxsaq, yəni ətrafımızda nə qədər dəhşətli müharibələr, terrorun, qarşıdurmaların baş verdiyini görə bilərik. Bütün bu müharibələr və kaosun içərisində ölkəmiz inkişaf edir, dünya siyasətində yerini və rolunu daha da gücləndirir və ən əsası odur ki, Cənubi Qafqazın strateji gündəmini təyin edir. Özü də həm sosial-iqtisadi, həm də hərbi-siyasi gündəmini. Azərbaycanın təqdim etdiyi gündəm isə sülhdür. Doğrudur, artıq müharibədən iki il yarım vaxt keçməsinə baxmayaraq hələ də Ermənistanın günahı ucbatından sülhə nail ola bilməmişik. Ancaq buna baxmayaraq sülh üçün bütün strateji faktorları öz lehimizə təmin edə bilmişik. Şübhəsiz ki, yaxın gələcəkdə sülhün olmasını, kommunikasiyaların açılmasını, Zəngəzur dəhlizi layihəsinin reallaşmasını da görcəyik.

Tarixin ən çətin mərhələsində çox böyük zəfərə imza atmış bir xalq kimi yaxın gələcəkdə daha böyük qələbələrə və nailiyyətlərə də imza atacağıq.

Müsaibəni apardı: Rəşad BAXŞƏLİYEV, "Azərbaycan"